

පියා හේ මුල් නම වූ, පියදස, සිරිසේන, ගුණසේන වැනි නම් ද වාසනම ලෙස ඉදිරියට ගෙන යන්නට තීරණය කර ඇති අයදුම් එමට ය. මීට අමතරව විවිධ හේතු නිසා නම පෙළපත් නම් අතහැර ඊට සමාන මුල්කර ඇති හෝ ඇතැම්විට සහමුලින්ම වෙනස් වූ නම් භාවිතා කරන්නේ ද වෙති.

මෙකී නොකී හේතු නිසා තත්කාලීන සියලු සමාජයේ වාසනම පිළිබඳ විශ්ලේෂණ කිරීම අසාර්ථක කටයුත්තක් වෙනු ඇත.

මෙහේ පියා හේ නම "සුරියආරච්චි හේ පිතදස හරිච්චන්ද්" විය. ඔහු හේ උප්පැන්න සහතිකයේ පියාගේ නම ලෙස සඳහන් වන්නේ මෙහේ පියා

ජනනා කොමිටි මැරයෝ මුල් ගුරුපරපරාවේ ඊ බසයේම ගොඩ නංවා ගැනීමට තැපෑලෙන් ගම්පහ අධිකාරය කොට්ඨාස කාර්යාලය වෙත යැවූහ. සතික දෙකක අර්ථක කාලයකින් පසු පාසාල් නම මුල්ගුරුවරයා ලෙස පත්වී ආවේ. අප පසුව සොයාගත් පරිදි, නම සුදුසු සුදු ජාතික ඇදුමේ දිග අත යටින් ක්ෂණයකින් වේලකක් මවා පෙන්වීමේ මැළික බලයක් තමන් සතුව තිබූ වාමාංශිකයෙකු වූ "ව. ආ. හේමරත්න" මුල්ගුරුවරයා ය.

රසික සුරියආරච්චි

ඔහු හේ නමේ "ව. ආ." යන අකුරු යොදා ගෙන තිබුණේ "වනති ආරච්චිගේ" යන වාසනම නිරූපණය කිරීමටයි.

අප තුන්වැන්නෙන් හතරවැනි ශ්‍රේණියට සමත් වී නව වසරේ පාසල ඇරඹීම මුල් දිනයේ පන්තියට ආවේ පන්තිය හාර ගුරුවරයා නොව, ව. ආ. හේමරත්න මුල් ගුරුවරයා ය. ඔහුගේ මුල්ම කාර්යය වූයේ තුන්වැන්නේ නාම ලේඛනය බලමින් අපේ සිව්වැනි ශ්‍රේණියේ නාම ලේඛනය සැකසීමයි. අසුනින් ගුරුකුලයක් තනන්නට හෝ ඔහු හේ ගුරුකුලය ඉදිරියට ගෙන යන්නට "ව. ආ. හේමරත්න" ට අවසරය වන්නට ඇත. ඒ කුමක් වෙන්නට ඔහු කළේ, තුන්වැනි ශ්‍රේණියේ නාම ලේඛනයේ අසුරුවට නිරවද්‍රව සටහන් වී තිබූ මගේ නම වෙනුවට "මේ සියලු නම් ලියනු ලබන ඕනෑම ගෙන මෙහෙමයි" කියමනක්, මගේ නම "සු. ආ. රසික හරිච්චන්ද්" ලෙස සිටි වැන්නේ නාම ලේඛනයේ ආ බොහෝම කිරීමයි.

එද සිට සජීවත්වන සමත්වෙන තුරුම මම "සු. ආ. රසික හරිච්චන්ද්" වීම.

සජීවත්වන පැවැත්වෙන ද්විතීයික පාසල් සඳහා

සිසුන් ඇතුළත් කර ගැනීමේ දිස්ත්‍රික් තරුණ විනාශයේ දී මා "එස්. ඒ. රසික හරිච්චන්ද්" වන්නටත්, එක් විනාශයක ප්‍රතිඵල සහතිකය ඊළඟ අධිකාරය ඇදීයට අවශ්‍ය නිසා මා ඉන් පසු ලබා ගන්නා සෑම අධිකාරයක සුදුසුකමක්ම "එස්. ඒ. රසික හරිච්චන්ද්" ට ලැබෙන්නට, මා පසු කලෙක "එස්. ඒ. ආර්. හරිච්චන්ද්" වෙන්නටත් සැසඳෙන ඉඩකඩ තිබුණි. මෙසේ පාසල් ගුරුවරුන්, විසින් නම් අවුල් කරනු ලැබූ සිසුවෝ බොහෝ දෙනෙකි.

මගේ වාසනාවට මගේ පස්වැන්නේ අපේ පන්තිය හාර ගුරු මුණසිංහ ටීඊඊ නිසා ඒ වාසනාවෙන් මා ගැලවී මම සිටින වරක් මගේ නිරවද්‍ර නමේ උරුමකරණය වූයේම.

මේ එතරම් වැරදත්කමක් නොමැති මේ කතාන්තරයේ ඇති වැරදත් කොටස නම් මෙයයි. "ව. ආ. හේමරත්න" මුල් ගුරුවරයාට මගේ වයසේ පුතෙක් සිටී. ඔහු සාපරිතෝක් සිට නමවැනි ශ්‍රේණිය දක්වා ම සමග එකම පන්තියේ සිටි වයසක් උනත් මගේ හොඳ ඕනෑමක් විය. ඔහු හේ නම ලෙස අපේ පන්ති නාම ලේඛනවල සඳහන් වූයේ "ව. ආ. හේමරිජි" නිසා නොවේ, "සබ්බවි. ඒ. හේමරිජි" නිසාය.

ක්‍ර. ආ.

සියලු මිනිසුන්ගේ වාසනම හෙවත් පෙළපත් නාමය රුධිර පරික්ෂණයක ප්‍රතිඵල සටහන මෙන් වේ යැයි මට සිතේ. රසායනාගාරයකින් අප ලබා ගන්නා එවැනි ප්‍රතිඵල සටහනකින් අපේ ශරීරය ගැන සම්පූර්ණ තොරතුරු සියලුම තොරතුරු සේම, පෙළපත් නාමයෙන් ද අපේ පරම්පරාවල ඉතිහාසය, පාරම්පරික වෘත්තිය, නම් ප්‍රදේශය පමණක් නොව ඇතැම් විට අපේ මුතුන් මිත්තන් ඉන්ද්‍රියාවේ කවර ප්‍රදේශයක සිට ලොකවට සංක්‍රමණය කළේ ද යන්නත් පැවසිය හැකිවනු ඇත.

එසේ නමුදු පසුගිය අඩි සියවසක පමණ කාලය තුළ ලාංකීය සියලු සමාජයේ සිදු වූ ඇතැම් වෙනස්කම් නිසා මේ තත්වය ක්‍රමයෙන් වෙනස් වෙමින් පවතී.

පෙළපත් නම් තුළින් කලකට ඉහත සියලු සමාජයේ විෂම හේතුකාරක පවතින කුලය පිළිබඳ වෙනස්කම් ඉස්මතු වීම සිදුවිය හැකිය. මේ හේතුවෙන් පෙළපත් නම් ගැන සෑම විටම අද සැලකෙන්නේ එතරම් ශිෂ්ට නොවන කටයුත්තක් ලෙසය.

සම්ප්‍රදායික සියලු පුද්ගල නාමයක මෙම පෙළපත් නාමය යොදන්නේ නම් මුලින්ය. ඉන් පසුව යොදන "හේ" ප්‍රත්‍යයෙන් පසුව අපට දෙනු ලබන අපේ ම නම් යොදේ. එසේ පෙළපත් නම් තිබුණේ වුවද උරුමකරයේ සමහර පෞරුහ, සිල්වා, ප්‍රත්‍යානු වැනි විදේශීය උපරුවක් ඇති නම් නම ඇති යොදන අතර ඔවුන්ගේ දරුවන්ට පිය උරුමයෙන් ලද පෙළපත් නම් අමතක කර එලෙස ආරුකී කරගත් නම් නම වාසනම් ලෙස ඉදිරියට ගෙන යෑම ද අද දක්නා ලැබේ.

එසේ විදේශ උරුමකරයේ සුභ නම් නොව නම

හේ නම, එනම්, "සුරියආරච්චි හේ සුමන්දිරේ" නිසා ය. ලමයාගේ නම යන ස්ථානයේ පියාට දී ඇති නම් වන "පිතදස හරිච්චන්ද්" නිසා සඳහන් වේ. මේ අනුව සියලු නිතිමය කටයුතු සඳහා මගේ පියා හේ සම්පූර්ණ නම "සුරියආරච්චි හේ පිතදස හරිච්චන්ද්" ලෙස සැලකේ. එසේ නොමැතිව මේ නම් තුන මේ අනු පිළියවලට පියා හේ උප්පැන්නයේ සටහන්ව ගත.

සම්ප්‍රදායික ක්‍රමයට සියලු නම් යෙදීම සහ වාසනම පැවත එන්නේ එසේ වුවද, බටහිර ක්‍රමය වන්නේ පෙළපත් නම අතට යෙදීමයි. මේ හේතුව නිසාදෝ, මගේ උප්පැන්න සහතිකයේ පියා හේ නම ලෙස "සුරියආරච්චි හේ පිතදස හරිච්චන්ද්" ලෙස සඳහන් වුවද, ලමයාගේ නම ලෙස "රසික හරිච්චන්ද් සුරියආරච්චි" ලෙසින් යොදන්නට මගේ පියා කටයුතු කර තිබුණි. අපේ උප්පැන්න සහතිකවල කුමක් තිබුණද, අප අවසානයේ වැඩිහිටියන් ලෙසින් භාවිතා කරන රාජකාරී නම තීරණය වනුයේ අප පාසලට ඇතුළත්වන දිනයේ දී අපේ නම ලෙස සඳහන් කෙරෙන නම හෝ ඒ කෙසේ වෙතත් සාමාන්‍ය පෙළ විභාගයට අපේ ඇතුළු වූ පළමු වැනි කිරීමේදී පාසලෙන් අපට යොදන නම අනුව වේ. මා පාසලට ඇතුළත් කිරීමේදී කණිෂ්ඨ විද්‍යාලයේ එවකට සිටි මුල්ගුරුවරයා මගේ නම නිරවද්‍ර ලෙස නාම ලේඛනයට යොදාගෙන තිබුණද, එය පාසලට පසුව ආ මුල් ගුරුවරයෙකුගේ අතිමනෝර්ථය පරිදි විකෘතිවන්නට හොඳ කේරුණේ අනුගමයෙනි.

ඒ කතාව සැකවන්නේ මෙසේය.

වසර 1970 පැවති මහ මැතිවරණයෙන් සමගි පෙරමුණ ජයගත් පසු පාසල පැවැත්වුණු මුල්ම දිනයේදී එවකට පාසලේ මුල් ගුරුවරයා පැමිණෙන තෙක් බස් ගැටලුම අසල බලා සිටි

4 වන පිටපත්

ඇත්තටම තමන් කළ චරිත නිසා කියලා.

ඒ වුණත් අනවිසුරුවරයාට එරෙහිව ඇද ගෙනගෙන නඩු තීන්දුව ඒ වගේ නෑ. ඒක සම්පූර්ණයෙන්ම ඒකපාර්ශ්වීය එකක්. ඇයට ඇගේ නිර්දෝෂිතාවය ඔප්පු කිරීමට සාධාරණ අවස්ථාවක් උත්තේ නෑ. ඒක නිතිමය වගේම සදාචාරයටත් පටහැනි වූයාටත්.

ඇත්තවශයෙන්ම, රටේ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදයේ මූලධර්ම සහිතව කළේ ඩී.ආර්.ජයවර්ධන නිර්මාණය කළ හැත්තෑ අවි ව්‍යවස්ථාව. ලෝකයේ අධිපත්‍යයට පවා යටත් නොවන ජනාධිපති ක්‍රමයේ නිර්මාණය කෙරුණේ එකිනේ. තවත් පැත්තකින් පාර්ලිමේන්තුව තමයි උත්තරීතර කියලා ඇද මේ කෙරෙන කැරැල්ලට විරුද්ධතාවය වට ඒ වගේ ජනාධිපති ධුරයක් තියෙද්දී තවදුරටත් තහවුරු වෙන්න.

රටේ සමස්ත දේශපාලන සංස්කෘතියක් අධිකරණය විසින් වර්තමානයේ නිම්කරගෙන තිබෙන ආයතනිකයන් කෙරේ මේ කියන ව්‍යවස්ථාමය අර්බුදයට අමතරව අධිකරණයේම සම්භාර ඉඩ පරිපාටිකරණය බල පැවරීමේදී?

අධිකරණය හසුරුවන්න විධායකයා සිටියවෙම ඇද වෛස ඉඳුන් හෙමෙයි. ඒක එලා ඉඳුන්ම වුණා. අධිකරණය ඒකට නැමුණේ නැත්නම් එයින් පලිගන්න නමයි ඊලගට ඔවුන් වැයම් කළේ. ඔබ කිවුවා වගේ, අධිකරණයක පැවැත්මට ඉතාම වැදගත් දෙයක් නමයි විනිශ්චයකාරයන්ගේ පැවැත්ම. එහෙම වුණත් හැත්තෑ අපටත් පස්සේ අධිකරණයට ආපු නඩුකාරයන් කිහිප දෙනෙක් විතරයි තමන්ගේ ආත්මය පැවැත්ම වෙනුවෙන් පවා නොදන්නෙ. බොහෝදෙනෙක් කළේ නිතිමය සහ සදාචාරයේ මූලධර්මයන්, අද මේ කියන ස්වභාව යුක්තියේ මූලධර්මයන් කියන සියලුම විසි කරමින් කිසිම අනාත්මයක් නැතිව විධායකයට අවශ්‍ය පරිදි තීන්දු දීදී යන එක.

කොටින්ම කියනවානම් හැත්තෑ අපට ව්‍යවස්ථාවෙන් මආර් ගෙනාපු සර්පයා හැමෝමට දුෂ්ඨ කරන තරමට කිරි පොවලා හැඩදැයි කළේ ඔහු. ඒ නිසා ඇද උදා වෙලා කියන හත්තෑ පිළිබඳව වගකීමෙන් ගැලවෙන්න ඒ අයට කොහෙත්ම බෑ. අධිකරණයේ ස්වධීර්භාවය, ගෞරවය ඇද ගැනි වෙලා කියනවා නම් ඒ බාහිර කිසියම් කළ දෙයක් නිසා නොමයි අධිකරණය විසින් කළ දේවල් නිසා. තවත් පැත්තකින් විධායකය මේ තරමට වර්ධනය කරලා ඇද නිතිමය ආධිපත්‍යයක් ගැන කතා කරන්න මේ අයගෙන් නොව දෙනෙකුට අයිතියක් නෑ.

ධුරයේ රාජකාරී කරද්දී විතරක් හෙමෙයි සම්භාර අය විලාම් ගත්තමත් කරන්නෙ මේ දේවල්මයි. හොඳම උදාහරණය නිලධාරී අනවිසුරු සරත් සිල්වා. ඔහු ඇද කියනවා අපේ ආණ්ඩුවම ව්‍යවස්ථාවේ ලැට්ටර් ප්‍රකාශනයක් නෑ කියලා. මේ පුද්ගලයා ආණ්ඩුවම ව්‍යවස්ථාව පිළිබඳ ඇ යන්නටත් දන්නවාද කියලා අපිට සැක තිබෙනවා. මොකද ඒ කතා ඒ තරමට මෝඩයි. සරත් සිල්වා නිතරම ඇත්තේ ආණ්ඩුවම ව්‍යවස්ථාව කියන්නේ නෑ දෙයක්ම ඇතුළත් කළ යුතු ලියවිලක් කියලා. ආණ්ඩුවම ව්‍යවස්ථාවක තියෙන්නේ රටේ ආණ්ඩු ක්‍රමයට සම්බන්ධ මූලික නීති රට විතරයි.

සරත් සිල්වා ධුරය දරද්දීත් කළේ මේ දේවල්මයි. තමන්ට පිලිගන්න බෑ කියලා අත්තර්ජාතික වශයෙන් ලංකාව ඇත්තේ කළ ගිවිසුම් රාශියක් සම්බන්ධයෙන් එලා ඔහු මය වගේම තීන්දු දුන්නා. අන්තිමට වුණේ රට ජාත්‍යන්තරය ඉදිරියේ ආපස්සට යන එක විතරයි. ලැට්ටර් ප්‍රකාශනය කියන්නේ විනිශ්චයකරුවන්ට පිළිබඳ ඉඩා කරන ආකාරය නිර්දේශ කරන ජාත්‍යන්තර සම්මුතියක්. ඒකෙන් කරන්නේ කරන දේ වඩාත් සාධාරණව, යුක්තිසහගතව හා ශිලාවාරව කරන්න මග පෙන්වන එක. ඉතින් ඒ වගේ එකක් ආණ්ඩුවම ව්‍යවස්ථාවේ ඇතුළු කරලා නෑ. ඒ නිසා අපි පිලිගන්නේ නෑ කියන එක මොන තරම මෝඩකමක්ද? ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය ඇල්පමානුයකින් හරි විස්වාස කරන රටක් නම් කරන්න ඕනෑ ලෝක කොහෙ නර් මේ වගේ දෙයක් තියෙනවාද කියලා නොයාගෙන නිතිමය මේ වගේ අවස්ථාවක එක අනුගමනය කරන එක.